

Закон і обов'язок

№ 34 / 3492

ПОНЕДІЛОК, 23 ЛИСТОПАДА 2020 РОКУ

zio@kvs.gov.ua

■ 3 ПЕРШИХ ВУСТ

Денис Малюська:

«Судитись за неносіння маски вийде дорожче, аніж сплатити штраф»

ЗАКОН, ЯКИМ БУЛО ВСТАНОВЛЕНО ОБОВ'ЯЗКОВІСТЬ НОСІННЯ ЗАСОБІВ ІНДИВІДУАЛЬНОГО ЗАХИСТУ В ГРОМАДСЬКИХ МІСЦЯХ ТА ШТРАФ У ПОНАД 17 ТИС. ГРН ЗА НЕВИКОНАННЯ ЦІЄЇ НОРМИ, МАСОВО ПОРУШУВАВСЯ З ДВОХ ПРИЧИН: ЮРИДИЧНОЇ ТА ПСИХОЛОГІЧНОЇ. ПРО ЦЕ ЗАЗНАЧИВ МІНІСТР ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ ДЕНИС МАЛЮСЬКА В ІНТЕРВ'Ю ГАЗЕТИ «ФАКТИ».

«Перше, рішення про накладення таких штрафів мав ухвалювати суд. Однак через завантаженість суддів, вони просто не встигали розглядати відповідні протоколи. Іноді ж правоохоронці припускалися помилок при складенні самого протоколу. По-друге, штрафувати перехожого, який зайшов до магазину без маски, на суму від 17 тисяч гривень було психологічно непросто. Найчастіше у людини довелось б забирати останні гроші. А у багатьох їх і зовсім не було», – говорить Міністр юстиції.

Нещодавно ж Верховна Рада ухвалила новий закон, який зобов'язує носити маски в громадських приміщеннях. Тепер порушникам загрожує штраф від 170 до 255 гривень. До того ж, оформлювати його зможуть одразу на місці. Відтак, за словами Дениса Малюски, не буде ані юридичного бар'єру, ані психологічного – штрафи набагато менші і процедурно їх легше оформити.

«Люди, яким випишуть штраф, зможуть його оскаржити у суді. Однак чи матиме це сенс, якщо судитись вийде дорожче, аніж сплатити штраф», – говорить Міністр.

Ще одне питання, яке порушив Міністр юстиції в інтерв'ю, – рішення Конституційного Суду щодо скасування деяких норм електронного декларування. За його словами, аргументація ухвалення відповідного рішення начебто є, однак вона не виправдана і непереконлива. Тобто, судді скасували антикорупційний механізм, тому що його адмініструвало НАЗК як орган виконавчої влади, а це – вплив на незалежну судову гілку влади. «На думку КСУ, НАЗК не повинно виконувати свої функції щодо суддів, а робити це повинен окремий орган, що діє в рамках судової системи. Але в такому випадку і законодавчу владу, напевно, варто було б виділити. Втім, якщо ми і далі будемо імплементувати цей принцип – нам доведеться створювати всіх правоохоронних та антикорупційних органів по три – окремо для кожної гілки влади, тобто, три Нацполіції, три прокуратури, три САП тощо», – говорить Денис Малюська.

За словами Міністра, є кілька варіантів виходу із цієї ситуації. Перший – перезавантажити КСУ, тобто, звільнити всіх суддів і набирати нових. Другий –

обмежити їхню свободу при ухваленні рішень, збільшивши кворум.

Щодо введення в Україні миттєвого арешту рахунків боржників, очільник Мін'юсту зазначив, що в цьому питанні йдеться про обов'язковість виконання судових рішень. «Якщо арешт накладати повільно і гроші стягувати з боржника теж повільно, то їх встигнуть заховати. Тому існує програмне забезпечення, що дозволяє в лічені хвилини накласти арешт в банках, які приєдналися до цього програмного забезпечення. Зараз це чотири банки. У майбутньому їх кількість збільшиться. Швидше за все, протягом року ця система стане обов'язковою. Боржник не встигатиме заховати гроші, і кредитор або стягувач отримає свій борг оперативно, швидко і ефективно», – пояснив Денис Малюська.

Пресслужба Мін'юсту

■ АНОНС

Безпечне суспільство

24-ГО ЛИСТОПАДА О 10:00 ВІДБУДЕТЬСЯ ПРЕЗЕНТАЦІЯ ДОКУМЕНТАЛЬНОГО ФІЛЬМУ «НЕ ПРО ҐРАТИ». ОНЛАЙН-ТРАНСЛЯЦІЮ ЗАХОДУ ДИВІТЬСЯ НА ЮТУБ-КАНАЛІ МІН'ЮСТУ [HTTPS://BIT.LY/390C8R9](https://bit.ly/390C8R9)

У заході візьмуть участь: Денис Малюська – Міністр юстиції України, Олена Висоцька – заступниця Міністра юстиції України, Олександр Банчук – заступник Міністра юстиції України, Довідас Віткаускас – керівник проекту ЄС «Право-Justice», Олег Янчук – директор Державної установи «Центр пробації».

В Україні поступово змінюється філософія покарання злочинців і наближується до європейських стандартів – від покращення умов утримання до відбування покарання на пробації. Тож головна ідея фільму – поступово призвичаїти середньостатистичного жителя України до думки про такий альтернативний спосіб покарання злочинців як пробація, переконати, що вона ефективніша за тюрму, донести, що пробація – це не про прощення злочинців, а про більш дієве покарання (за нетяжкі злочини).

У фільмі показано людські історії, що підтверджують правдивість слів і дій Мін'юсту у напрямку реформування пенітенціарної системи. Розкриваються реальні життєві історії злочинців, які замість в'язниці відбувають покарання на пробації. Пояснюється психологія злочинців та злочинців: як вони мислять, чого хочуть, чого бояться.

На прикладі трьох переплетених між собою історій реальних людей розглядаються всі можливі варіанти перебігу подій, встановлюються причинно-наслідкові зв'язки, аби допомогти кожному глядачеві зробити свій вибір – «За безпечне суспільство».

Пресслужба Мін'юсту

■ НА ВАРТІ

Спрацювали оперативно

У Снігурівській виправній колонії №5 під час догляду вмісту посылки, яка надійшла засудженому В., у пакеті з цукерками було виявлено та вилучено 4 пакети сухих дріжджів масою по 11 гр. Проводиться перевірка.

Хитрощі осіб не пройшли

Співробітниками відділу режиму і охорони Одеського слідчого ізолятора було проведено плановий обшук осіб, які утримуються в установі, а також камер та інших приміщень слідчого ізолятора, під час якого виявлено низку заборонених для передавання, зберігання при собі та користування ув'язненими та засудженими предметів та речей: термінали мобільного зв'язку – 10 шт.; зарядний пристрій – 3 шт.; пристрій для роздачі Інтернету – 3 шт.; USB-шнур; електроплита. За цим фактом складено відповідні матеріали та проводиться перевірка.

За передачу забороненого – відповідати

Працівники оперативного відділу Кропивницької виправної колонії №6 під час проведення догляду посылки, яка надійшла для засудженого, у пластиковому відрі з асорті консервованих овочів було виявлено згорток, в середині якого був мобільний телефон. Триває слідство.

Заховав телефон у вологі серветки

У Херсонському слідчому ізоляторі під час догляду передачі, яка надійшла ув'язненому З., у вологих серветках було виявлено мобільний телефон і пластикову пляшку об'ємом одна літра, в якій знаходилась прозора речовина та голка для шиття. За даним фактом складено протокол про адмінпорушення, а виявлені заборонені предмети вилучено.

«Кидунів» затримали

Під час реалізації оперативної інформації співробітники Рівненського слідчого ізолятора поблизу основної огорожі затримали громадянина П., який мав намір здійснити перекид через основну огорожу установи. У результаті огляду було встановлено, що в згортку містився пакунок з речовиною зеленого кольору рослинного походження та двадцять дві таблетки з надписом «бупренорфін» «гідрохлорид». Працівниками слідчо-оперативної групи було задокументовано факт вилучення речовин. З цього приводу було викликано слідчо-оперативну групу Рівненського ВП ГУНП в Рівненській області.

Завдяки пильності та професіоналізму працівників відділу нагляду і безпеки Кам'янської виправної колонії №101 було також попереджено спробу заставки заборонених предметів до установи. Так, біля маскувальної огорожі ділянки периметра установи зупинився автомобіль з якого невідома особа намагалася здійснити перекид пакунку. У якому було п'ять згортків з кристалічною речовиною білого кольору вагою 1,4 гр., два пакети з речовиною сіро-зеленого кольору рослинного походження вагою 27,5 гр. і 21,7 гр., та два одноразові шприци. Триває слідство.

Заборонене вилучили

Оперативно спрацювали працівники відділу нагляду і безпеки, спільно із працівниками відділу охорони та оперативного відділу Голопристанської виправної колонії №7. Завдяки проявленій пильності вони попередили спробу потрапляння до охороняємої зони заборонених речовин. Під час догляду посилок та передач виявили та вилучили невідомий пакунок чорного кольору перемотаний клейкою стрічкою. У пакунку виявлено мобільний телефон, тверду речовину білого кольору кристалічної форми, речовину рослинного походження у подрібненому стані з пряним запахом та сухі дріжджі. На сьогодні проводяться слідчі дії.

Підготувала Уляна ГОРУК

■ ВЗАЄМОДІЯ

Підписано Меморандум

Заступник начальника Департаменту з питань виконання кримінальних покарань Наталія РИБАЛКА та директор Всеукраїнського благодійного фонду «Деполь Україна» Володимир БАЛАБАНОВ домовилися взаємодіяти у таких напрямках співпраці: надання соціальних послуг, правової та психологічної допомоги засудженим; оформлення документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство засуджених; реалізація соціально-значимих проектів; надання допомоги звільненим в питаннях обрання місця проживання і роботи, налагодження їх соціальних зв'язків; сприяння подоланню труднощів та зменшенню психологічних проблем, налагодження оптимального психоемоційного стану; попередження можливих особистісних та міжособистісних проблем, конфліктів.

Група благодійних організацій «Деполь» була заснована в 1989 році у Великобританії, метою яких стало вирішення проблеми зростаючого числа бездомних на вулицях Лондона. «Деполь» швидко переріс у національну благодійну організацію у Великобританії, а з 2002 року почав розширюватися вже на міжнародному рівні, починаючи з Ірландії. Два

роки по тому був створений «Деполь Інтернешнл», пізніше відомий як фундація «Деполь», надалі він став головною організацією для групи, яка бурхливо і глобально розвивається з метою боротьби з бездомністю на світовому рівні.

Вікентійські цінності стали ключовими для створення і роботи групи благодійних організацій «Деполь» у кожній з країн, де вони представлені. Ці цінності включають в себе зобов'язання допомагати найбідні-

шим з бідних і більше цінувати дії, ніж слова.

В Україні «Деполь Україна» працює з незахищеними верствами населення: бездомними, тими, хто опинився у складних життєвих обставинах або на межі бездомності, з дітьми з «кризових» сімей, з бездомними та самотніми людьми в лікарнях і притулках, з молоддю в місцях позбавлення волі, з молодими матерями і вагітними жінками.

Пресслужба ДКВС України

■ ВІДЛУННЯ СВЯТА

День Гідності та Свободи

21 листопада Україна відзначила День Гідності та Свободи. Саме в цей день ми віддаємо шану громадянському подвигу, патріотизму та мужності людей, які виступили на захист демократичних цінностей, відстояли національні інтереси і європейський вибір нашої держави.

Це свято не залишено без уваги і в установах виконання покарань. Зокрема, в установах Західного міжрегіонального управління проведено низку патріотично-виховних годин та інформаційно-просвітницьких заходів. Революція Гідності залишила глибокий, визначальний і незабутній слід в історії України. Ми – українці, але навіть за колючим дротом, не маємо морального права забути подвиги учасників Революції Гідності, учасників АТО, які відстоювали та відстоюють інтереси народу України в нелегкі часи сьогодення.

У рамках діяльності кіноклубу установ (у відділеннях соціально-психологічної служби) засудженими переглянуто фільми про Євромайдан: «Чорний зошит Майдану», «Все палає», «Зима у вогні».

Окрім того, загубили вшановано хвилиною мовчання, засуджені низько вклонились героям Небесної сотні, всім, хто віддав своє життя за право жити у вільній і незалежній державі, адже їхній подвиг є неозціненним.

Проведення подібних заходів є складовою ресоціалізації засуджених, а також сприяє формуванню у них національної свідомості, патріотизму, поваги до своєї держави.

Шлях до гідного життя не простий. Сподіваємось, що найзаповітніше бажання українців сьогодні – жити під мирним небом єдиної України без війни – здійсниться.

Хай пам'ять всіх невинно вбитих згуртує нас, живих, дасть нам силу та волю, мудрість і насагу для зміцнення власної держави на власній землі.

СЛАВА УКРАЇНІ! ГЕРОЯМ СЛАВА!

Світлана КИХАН

■ МОВОЮ ЦИФР

Проект дає результат

Хід реалізації експериментального проекту

щодо платної послуги з надання поліпшених побутових умов та харчування особам, узятим під варту, в слідчих ізоляторах Державної кримінально-виконавчої служби

ДУ "Київський слідчий ізолятор"	ДУ "Одеський слідчий ізолятор"	ДУ "Львівський УВП (№19)"
924 197 грн	73 090 грн	68 000 грн
ДУ "Полтавська УВП (№23)"	ДУ "Закарпатський слідчий ізолятор"	ДУ "Хмельницький слідчий ізолятор"
61 300 грн	47 600 грн	44 190 грн
ДУ "Харківський слідчий ізолятор"	ДУ "Сумський слідчий ізолятор"	ДУ "Чернівецький слідчий ізолятор"
37 478 грн	36 800 грн	33 100 грн
ДУ "Закарпатська УВП (№9)"	ДУ "Чернівецька УВП (№26)"	ДУ "Миколаївський слідчий ізолятор"
29 781 грн	29 392 грн	29 328 грн
ДУ "Івано-Франківська УВП (№12)"	ДУ "Чернівецький слідчий ізолятор"	ДУ "Рівненський слідчий ізолятор"
20 142 грн	17 556 грн	17 001 грн
ДУ "Вінницька УВП (№11)"	ДУ "Старобільський слідчий ізолятор"	ДУ "Вінницька УВП (№ 3)"
16 500 грн	15 000 грн	6 246 грн
ДУ "Криворізька УВП (№ 3)"	ДУ "Львівський слідчий ізолятор"	ДУ "Житомирська УВП (№8)"
4 800 грн	4 400 грн	3 940 грн
ДУ "Дніпровська УВП (№4)"		
2 200 грн	Всього по установам	1 522 040 грн

Понад 15 00000 гривень заробили слідчі ізолятори України завдяки реалізації платних камер! Левову частку цієї суми – майже один мільйон гривень – сплачено за користування приміщеннями з поліпшеними умовами перебування у Київському СІЗО.

Перші надходження від платних камер отримали Криворізька УВП (№ 3) та Дніпровська УВП (№ 4) – 4 800 грн та 2 200 грн відповідно.

Нагадаємо, що усі кошти, зароблені в ході експериментального проекту, спрямовуються на відновлення безплатних камер СІЗО.

Сплатити за платну камеру в слідчому ізоляторі можна онлайн за посиланням: <https://bit.ly/2FFpr8X>

Наш кор.

■ ПРОЄКТ

Триває співпраця з Європейським Союзом

У РАМКАХ РЕАЛІЗАЦІЇ СПІЛЬНОГО ПРОЄКТУ ЄС ТА РАДИ ЄВРОПИ – «ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СОЮЗ ТА РАДА ЄВРОПИ ПРАЦЮЮТЬ РАЗОМ ДЛЯ ПІДТРИМКИ В'ЯЗНИЧОЇ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ», ПРОЙШЛА ЧЕРГОВА ОНЛАЙН-ЗУСТРІЧ, ПРИСВЯЧЕНА ОБГОВОРЕННЮ ПИТАНЬ, ПОВ'ЯЗАНИХ ІЗ ВНЕСЕННЯМ ЗМІН ДО ПОЛІТИКИ ЩОДО БОРОТЬБИ З САМОГУБСТВАМИ ТА САМОУШКОДЖЕННЯМИ ТА ІНСТРУКЦІЇ ЩОДО ЇЇ РЕАЛІЗАЦІЇ.

У заході взяли участь представники Офісу Ради Європи в Україні, Міністерства юстиції України, Управління ресоціалізації та соціальної реабілітації Департаменту з питань виконання кримінальних покарань.

Ольга Деркач, старший проектний офіцер Офісу Ради Європи в Україні, звернула увагу учасників на важливість завершення роботи над зазначеним питанням та необхідність забезпечення нормативно-правового регулювання рекомендацій по запобіганню самогубствам для використання в практичній діяльності пенітенціарним персоналом.

Національна консультантка Ради Європи Алла Шуть зазначила, що матеріали мають рекомендаційний характер та підготовлені відповідно до стандартів Ради Європи. Очікується, що рекомендації Ради Європи будуть

враховані при опрацюванні внутрішніх розпоряджень ДКВС України.

Представники Департаменту вказали на важливість конструктивного діалогу та необхідність врахування наданих практичних пропозицій, адаптації запропонованих рекомендацій до реалій установ виконання покарань та слідчих ізоляторів ДКВС України, розробки додаткових методичних матеріалів, які в подальшому зможуть бути використані при проведенні заходів профілактики самогубств серед ув'язнених та засуджених.

Ольга Деркач також висловила наміри щодо проведення у наступному році навчання персоналу установ виконання покарань та слідчих ізоляторів ДКВС України з питань практичних аспектів реалізації напрацьованих рекомендацій.

Пресслужба ДКВС України

■ ВИСТАВКА

«Покликані до свободи»

ЦИМИ ДНЯМИ ПОШТОВІ ЯЩИКИ, КОРОБКИ І ПАКУНКИ З КОЛОНІЙ ТА В'ЯЗНИЦЬ БУЛИ ВІДКРИТІ, І ГАЛЕРЕЯ ПАТРІАРШОГО СОБОРУ НАПОВНИЛАСЯ ТВОРАМИ ОБРАЗОТВОРЧОГО Й ПРИКЛАДНОГО МИСТЕЦТВА В'ЯЗНІВ. УНІКАЛЬНІСТЬ МАЙБУТНЬОЇ ВИСТАВКИ – В ЗАЛУЧЕННІ ДО 100 ДОБРОВОЛІВНИХ ПОМІЧНИКІВ У ЗАХОДАХ ОРГАНІЗАЦІЇ Й ПРОВЕДЕННІ МИСТЕЦЬКОГО КОНКУРСУ.

Волонтери з Української академії лідерства, які долучилися до підготовки експозиції «Покликані до свободи», розпочали реєстрацію понад 150 авторських творів, що прибули до Києва з усієї України. Роботи були тимчасово розміщені біля стін. Триває внесення імен конкурсанти в спеціальну таблицю підрахунку балів для визначення переможців і призерів.

Ретельну підготовку експозиційного залу, інсталяцію кронштейнів і додаткового освітлення здійснюють волонтери спільноти «Виноградник» під керівництвом Романа Тишківського.

Оформленням творів, розміщенням їх на експозиційній площі займається художниця-експозиціоністка Наталя Шульженко. За її плечима досвід вже трьох виставок творчості в'язнів, які організовувалися Пенітенціарним душпастирством УГКЦ.

Незабаром стіни галереї Патріаршого Собору заговорять мовою людських втрат і надій. Розкажуть людям про людей мовою образів і знаків. Скоро експозиційний зал стане місцем людського діалогу про покликання нас до свободи. Не до свободи у смислі гасла «Freedom is our religion», де індивідуальне «хочу» заглушає усі смисли й мотиви вчинків. А до відкриття самої суті людського жит-

тя. Ставати гідними нашого покликання бути людиною, чинити правду і добро.

Протягом двох місяців ви зможете побачити мову фарб і жестів, які оживають перед тим, хто подивиться. Всеукраїнська виставка-конкурс «Покликані до свободи» (Гал. 5:13) – нагода для нас переосмислити тему злочину і покути, яка є центральною проблемою людини і Творця, Людини і людини.

Пенітенціарне душпастирство Української Греко-Католицької Церкви спільно з БФ «Карітас-Київ» у співпраці з Державною кримінально-виконавчою службою України проводить у грудні-січні 2020 року Всеукраїнську виставку-конкурс мистецтва в'язнів «Покликані до свободи». Мета виставки посприяти кращій суспільній комунікації та процесу реінтеграції наших співгромадян, що опинилися у місцях позбавлення волі, а також зростанню громадянської активності в охороні суспільного миру, подоланню напруженості, пов'язаної з тривалою ізоляцією. Слід зазначити, що внаслідок карантину ця ізоляція стала подвійною, адже в'язні були позбавлені соціального спілкування через припинення усіх без винятку візитів зовні.

У процесі підготовки виставки відбувається збір коштів як на покриття видатків на поштову пересилку відправлень з в'язниць, так і на організаційну працю навколо самих творів для їх експонування й належного антуражу. «Все, що ми здатні зробити, – коштом добродіїв» – зазначає о. Костянтин Пантелей, керівник Відділу КП УГКЦ з душпастирства у пенітенціарній системі України. Премії переможцям і призерам мають виключно соціальне призначення для в'язнів, членів їх родин, а також потерпілих внаслідок злочину.

Відкриття виставки мистецтва в'язнів Покликані до свободи відбудеться 4 грудня 2020 року.

Пенітенціарне душпастирство УГКЦ

■ НОВИНИ З УСТАНОВ

● Завдяки плідній співпраці з громадськими та релігійними організаціями до Мелітопольської установи виконання покарань №144 надійшла благодійна допомога від благодійної організації «БФ «Світле Серце» у вигляді антисептиків, захисних медичних масок та рукавичок, а також приладдя для малювання.

● У Селидівській виправній колонії №82 проведено онлайн богослужіння для засуджених в кімнаті психоемоційного розвантаження для засуджених за допомогою засобів електронного зв'язку у мережі «Скуре» Християнською місією «Євангельське милосердя Слово Життя».

● Адміністрацією Криворізької установи виконання покарань №3 здійснено закупівлю необхідних предметів для модернізації установи.

● У Бахмутській установі виконання покарань №6 проведено учбові заняття з молодшими інспекторами - операторами технічних засобів охорони (ТЗО). Заняття були проведені з дотриманням обмежень передбачених заходами попередження карантину, під керівництвом начальника відділу інженерно-технічних засобів охорони, зв'язку та інформатизації капітана внутрішньої служби Дмитра Бурякова.

● Івано-Франківську установу виконання покарань №12 з робочим візитом відвідав перший заступник начальника Західного міжрегіонального управління з питань виконання кримінальних покарань Міністерства юстиції підполковник внутрішньої служби Микола Хома. У ході візиту здійснено обхід установи, зокрема: сектор максимального рівня безпеки, де відбуваються покарання засуджені до довічного позбавлення волі; відділення господарського обслуговування; чергову частину; неповнолітніх ув'язнених та жінок; медичну частину, їдальню для засуджених.

● Качанівську виправну колонію №54 відвідали перший заступник Харківської місцевої прокуратури №5 Юрій Алекаєв та прокурор Харківської місцевої прокуратури № 5 молодший радник юстиції Віталій Оводенко. Під час візиту представники прокуратури провели особистий прийом засуджених.

● У Машівській виправній колонії №9 проведено прийом засуджених з особистих питань у форматі ZOOM-конференції заступником начальника відділу соціально-виховної роботи та забезпечення прав засуджених міжрегіонального управління Андрієм Дорошенком. На особистий прийом до представника міжрегіонального управління звернулося 11 осіб. Звернення стосувались окремих питань кримінального та кримінально-процесуального законодавства України, застосування заохочувальних норм законодавства.

● Стрижавську виправну колонію №81 відвідали начальник Центрально-Західного міжрегіонального управління Олександр Щербатюк його перший заступник Володимир Бойчук. Під час візиту, здійснено обхід відділень соціально-психологічної служби, їдальні та котельні установи, чергової частини, виробничих цехів, вартового приміщення та інших об'єктів установи. Також керівництвом міжрегіонального управління проведено прийом засуджених з особистих питань та здійснено перевірку готовності групи швидкого реагування до дій при надзвичайних ситуаціях.

● У Крюківській виправній колонії №29 проведено засідання комісії з розгляду матеріалів щодо застосування передбачених законодавством заохочувальних норм. До речі, за цей рік за ст.81 КК України (щодо умовно-дострокового звільнення від покарання) проведено 22 засідання комісії установи, на яких розглянуто 36 засуджених; за ст. 82 КК України (заміна покарання більш м'яким) –19 засідань, на яких розглянуто 49 засуджених.

■ АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Олена ВИСОЦЬКА:

«У нас в'язниць більше, аніж злочинців»

Інтерв'ю із заступницею Міністра юстиції про місця несвободи, реформи та «довічників»

МІСЯЦЬ УТРИМАННЯ ОДНОГО В'ЯЗНЯ КОШТУЄ ДЕРЖАВІ 10 ТИС. ГРН. А ОСЬ ТРИРАЗОВЕ ХАРЧУВАННЯ ОДНІЄЇ ЛЮДИНИ У В'ЯЗНИЦІ НА ДЕНЬ СЯГАЄ 27 ГРН.

Сьогодні слідчі ізолятори та установи виконання покарань переживають не найкращі свої часи – за останні 40 років вони не змінилися ані ззовні, ані зсередини. Заступниця Міністра юстиції України Олена Висоцька каже, що систему виконання покарань в Україні змінювати складно. Це не додається ані самій системі, ані суспільству (бо на це потрібні значні бюджетні кошти).

У цьому інтерв'ю ми говорили з Оленою Висоцькою про нові проекти Міністерства, харчування у в'язницях і необхідність змін у виправній системі.

ЛЮДИНУ ПОТРІБНО ГОТУВАТИ ДО ЗВІЛЬНЕННЯ З ПЕРШОГО ДНЯ УВ'ЯЗНЕННЯ

Спілкування держави та людини після ув'язнення – це частина ресоціалізації, повернення до нормального життя максимально безболісно і для людини, і для суспільства. Висоцька каже, що в Україні чимало років на роботу соціально-виховної служби не звертали уваги. У системі виконання покарань вона просто не була пріоритетом, тому у суспільстві й не підозрювали які процеси відбуваються усередині в'язниць.

За словами Олени Висоцької, засуджені частіше готові до спілкування і краще робити це доки людина відбуває покарання, а не після цього:

«В Україні є червоні і чорні зони, де субкультурні кримінальні елементи фактично керують установою і в таких умовах складно щось змінювати швидко. Ми в такому перехідному етапі змін. Ми розуміємо, що майбутнє людини залежить від того, де вона відбувала покарання, якою роботою займалася. Цей час варто використати на ресоціалізацію, щоб не потім розв'язувати проблему».

Олена Висоцька каже, що держава не проти підтримувати людину після звільнення, але інструментів для цього немає. Наразі ефективніше готувати людину до повернення в соціум у стінах в'язниці. Цим займається соціально-виховна служба установи, а Міністерство юстиції готує методики та програму реабілітації.

«Можливо комусь потрібна професія, а комусь налагодити стосунки з рідними. Треба також розібратися з мотивами самого злочину (агресія, чи алкоголь, чи наркотики). У держави не так багато інструментів і коштів, щоб реально допомогти людині після звільнення. Набагато ефективніше буде працювати під час відбування покарання з людиною, з її планами».

Після звільнення допомагає служба пробації. Олена Висоцька каже, що пробація в Україні ще дуже молода й недорозвинена. Пробація – це вид покарання, за умов якого людина залишається в соціумі, але несе відповідальність за злочин. Таким чином людину не позбавляють волі, але нав'язують ще цілий ряд обов'язків. Як правило, людина продовжує жити в соціумі, самостійно себе забезпечувати, але відпрацьовувати обов'язок.

За словами Олени Висоцької, ще одна важлива перевага пробації полягає у тому, що завдяки цьому людина не випадає з життя і не підпадає під культуру

злочинців та кримінального контингенту у камерах.

«Уявіть, ми утримуємо людей у в'язницях, а вони руйнують процес ресоціалізації інших злочинців. А ми вкладаємо у ресоціалізацію, бо ми боїмося злочинців. Але якщо вже хтось щось вчинив, то ми зацікавлені в тому, щоб він виходив здоровий та не вчиняв злочинів. Злочинний вплив може бути побудований так, що з людини, яка вкрала телефон за кілька років можуть зробити реально небезпечного нападника».

Європейський досвід показує, що злочинний вплив у в'язницях можна максимально мінімізувати, але для цього потрібні кошти і професійний персонал. З чим знову ж таки проблеми.

У СУПЕРМАРКЕТІ МОЖНА ЗАРОБИТИ БІЛЬШЕ, АНІЖ У В'ЯЗНИЦІ

Олена Висоцька говорить, що персонал в установах виконання покарань має бути спеціально навченим. Робота у

виправних установах має стати престижною, адже вона одна з найнебезпечніших і складніших.

Соціально-виховна і режимна служби працюють з конкретною групою людей, які вчинили різні за тяжкістю злочини. Кожен предмет довкола них перетворюється на потенційну зброю, а держава сьогодні намагається розширити перелік не заборонених предметів для в'язнів.

Олена Висоцька говорить, що молодший персонал проводить чимало час із засудженими і фактично проводить час у тих самих умовах, що й ув'язнені. А умови з радянських часів не змінилися – за часів незалежності в Україні не збудували жодної нової в'язниці. Заробітні плати у молодшого персоналу сягають 8 тис. грн, коли охоронець у супермаркеті заробляє 30 12 тис. грн.

«Людина має бути підготовлена, мати чітку мотивацію і гарне забезпечення відеохороною, боді-камери, сервери, систему сигналізації. Ми маємо систему, яка роками жила як жила. Це призвело

до зношення системи. Усередині є субкультура і є криміногенний вплив ззовні. І поряд з цим наш працівник, який заробляє мало, але має найбільше контактує з в'язнями. Треба вмотивувати персонал, щоб він не відносив у камеру заборонений телефон за тисячу».

Робота в установах виконання покарань, м'яко кажучи, специфічна. У ній багато нюансів та проблем, тому на реформу потрібні невеликі кошти. А реформувати систему в'язниць потрібно неодмінно, бо ще жодна держава ефективно не існувала без місць позбавлення волі.

ЩО РОБИТИ З В'ЯЗНИЦЯМИ

За словами Олени Висоцької, для змін у системі виправних закладів є алгоритм дій.

Одразу Міністерство планує оптимізувати систему закладів. Сьогодні в Україні є напівпорожні в'язниці, які закривають, хоча це резонансні і непопулярні кроки:

«У нас в'язниць більше, аніж злочинців. Ми їх закриваємо і звісно ж позбавляємо роботи людей. Тоді ціла істерика починається, бо не розуміють чому цю закрили, а цю ні. Частина треба закрити, бо у нас немає такої кількості злочинців, скільки є в'язниць. Їх треба продати і використати кошти для інших закладів, не залучаючи з інших сфер».

Після оптимізації закладів можна починати інвестувати в діючі в'язниці та покращувати інфраструктуру. Європейці говорять, що в Україні можна впровадити різні методики, щоб покращити процес виконання покарань, але якщо немає нормальних побутових умов це все не має сенсу.

Жодної в'язниці за часів незалежності в країні так не побудували, а слідчі ізолятори в українських містах працюють у сторічних будівлях, по 100 років є.

«В'язниці у нас кращі, бо вони радянські і там є право працювати

засудженим. Доходи від роботи засудженим можуть бути використані на в'язницю. А в слідчих ізоляторах люди очікують на вирок суду. Як правило, СІЗО це стара будівля в центрі міста, якій 150 років, де технічно не готові до європейських стандартів. Вентиляції немає, саморобна каналізація, сморід в підвалі і своїх грошей немає. Парадоксально, але у нашій країні люди без вироку сидять в гірших умовах, порівняно з тими, хто вирок отримав».

Наприклад у полтавському СІЗО просили Міністерство виділити кошти на ремонт. Та профінансувати це Міністерство юстиції не зможе, бо через пандемію забрали частину фінансування. Можливо, вдасться наступного року.

Висоцька каже, що місцева влада теж могла б допомогти у покращенні умов тримання в СІЗО, але це скоріше виняток з правила:

«Наше суспільство не готове до вкладення у таку інфраструктуру. Нам закидають, що не в лікарні вкладаємо. Треба розуміти, хто за що відповідає і які завдання стоять. Слідчі ізолятори і в'язниці – це мінімальна державна інфраструктура. Ми настільки зносилися за ці роки, що ми маємо фактично перебудувати все».

ПЛАТНІ КАМЕРИ В ІЗОЛЯТОРАХ

Через погані умови у СІЗО з'явилася ідея платних камер. Олена Висоцька розповіла, що коли цей пілотний проєкт запустили, одразу побачили шалений попит на послугу. У Міністерстві планують відкривати ще більше платних камер, щоб наповнення завжди було на 70-80%, як у готелях. Це дозволить уникнути корупційної складової.

За словами Висоцької, популярність платних камер є кращим показником того, що цей проєкт був потрібен:

«Ще ніхто не з'їхав назад. Я розумію, що попит буде, доки ми всі ізолятори не приведемо до стандартів. Тоді відпаде потреба у платних камерах. Держава має дати можливість жити комфортно, бо людина юридично не винувата у злочині. Ми за те, щоб менше людей було у СІЗО. Є домашній арешт та браслети, бо ми утримуємо людину, яка по два роки очікує на вирок суду. А потім її можуть визнати невинуватою. Треба нарешті прийняти факт, що в'язниця – не панацея».

ДОВІЧНО УВ'ЯЗНЕНІ І НАДІЯ НА ЗВІЛЬНЕННЯ

Сьогодні в Україні понад 1500 «довічників». На Полтавщині відбувають термін 13 людей довічно позбавлених волі.

Олена Висоцька каже, що багато «довічників» вчинили злочини у 19-річному віці і за 20 років відбуття покарання можна побачити як людина переосмислила все, що з нею відбулося, що вона колись вчинила.

Сьогодні довічно ув'язнені не мають механізму перегляду справи та вироку, який могли винести ще у 90-х роках:

«Я спілкувалася із «довічниками». Ніколи не скажеш, що ти говориш з людиною, яку довічно ув'язнили. Довічне ув'язнення,

без заняття для людини і в спеціальному режимі, є катуванням. Держава ухвалює це рішення і не обов'язково ухвалити інше рішення, але Європейський суд з прав людини нам вказував, що ми маємо мати механізм перегляду таких рішень. Ми вважаємо, що має бути механізм перегляду вироку через якийсь термін. Це надія для них».

Щоб дати надію кожному з довічників, у Міністерстві юстиції розробили законопроект, який створює механізм для «довічників» і дає право перегляд справи:

«Люди, чиновники, комісії. Усе це змінюється. Ну подивіться на цю людину і не обов'язково ухвалити інше рішення. Але люди до яких ніхто не приходять і ніщо не переглядається, не мають жодної надії на свободу. Рішення суду – це закон, але ці рішення інколи хибні бувають і це суспільство на собі нещодавно протестувало. Просто коли це стосується однієї долі, то резонансу немає».

ХАРЧУВАННЯ У В'ЯЗНИЦЯХ

Харчування в установах виконання покарань рідко асоціюється з чимось хорошим. Олена Висоцька каже, що в Україні є нормативні документи, які регулюють систему харчування. Проблема у тому, що донедавна нікого не цікавила якість харчування.

В'язні могли отримувати страви з простроченого м'яса та риби, зіпсованої картоплі та капусти. За словами Висоцької, постачальники товарів у в'язницях працюють уже давно і це не дивно, адже йдеться про прибутковий бізнес:

«Не контролювалася якість і це подвійно прибутковий бізнес. Усе прострочене відправляли у в'язниці, а система приймала. Ми сказали установам, що з постачальниками більше немає жодних відносин. Ми платимо за це державні кошти».

Прогодувати в'язня коштує 27 гривень на день. У раціоні мають бути риба, м'ясо, овочі, супи та каші. Єдине, важливо, щоб якість товарів була високої якості, бо в установах виконання покарань не звикли, що хтось ззовні навідується до ідальні.

Прямих конфліктів з керівниками установ Міністерство не має, але розуміє, що нововведення їм не подобаються. Олена Висоцька каже, що директори в'язниць з нею не сперечаються, але ведуть інші ігри:

«Ігри пов'язані з тим, що вони демотивують працівників, що ці «хлопці до нового року». А я кажу, що відчуваю себе старожилою і їм раджу включатися в роботу, бо позвільняємо».

Звільнити керівника в'язниці складно, бо є алгоритми для цього. До того ж вони часто «втікають» на лікарняні та пів року ховаються, доки тривають службові розслідування. Звільнення має бути аргументоване і законне.

Олена Висоцька каже, що в'язниці здаються закритими, бо раніше ніхто не наполягав на тому, щоб вони працювали інакше. Подекуди, керівництво в'язниць отримує шок, коли Міністерство юстиції влаштовує їм презентації, бо вони просто не звикли до такого діалогу. Звісно, що складно керувати системою, коли вона не хоче, щоб з нею не хотіли керувати, але в сучасних реаліях іншого вибору немає.

Анастасія ДОБРЯК
zmist.pl.ua

■ ФОТОФАКТ

У рамках робочої поїздки до Північно-Східного міжрегіонального управління керівництво Департаменту: Сергій Гречанюк та Вячеслав Руденко відвідали Надержинщинську виправну колонію №65.

У супроводі начальника Північно-Східного міжрегіонального управління Георгія Романова, керівники Департаменту перевірили умови тримання засуджених.

Оскільки в установі перебувають засуджені жінки, особливу увагу Сергій Гречанюк звернув на будинок дитини на території установи.

■ ЗАХОДИ

«Україна проти наркотиків»

МЕДИЧНІ ПРАЦІВНИКИ ЗБАРАЗЬКОЇ СПЕЦІАЛІЗОВАНОЇ ТУБЕРКУЛЬОЗНОЇ ЛІКАРНІ №63 ФІЛІЇ ЦОЗ ДКВС УКРАЇНИ В ТЕРНОПІЛЬСЬКІЙ ОБЛАСТІ НАДАЮТЬ НЕ ТІЛЬКИ ВИСОКОКВАЛІФІКОВАНУ МЕДИЧНУ ДОПОМОГУ, АЛЕ Й БЕРУТЬ АКТИВНУ УЧАСТЬ У СОЦІАЛЬНО-РЕАБІЛІТАЦІЙНИХ ЗАХОДАХ, ЩО ПРОВОДЯТЬСЯ ІЗ ЗАСУДЖЕНИМИ, ЯКІ ВІДБУВАЮТЬ ПОКАРАННЯ В ЗБАРАЗЬКІЙ ВИПРАВНІЙ КОЛОНІЇ № 63.

Цими днями мультидисциплінарна команда працівників відділення соціально-виховної роботи установи та медичні працівники лікарні з засудженими провели заняття на тему: «Україна проти наркотиків». Під час заходу в цікавій, наочній і зрозумілій формі обговорювалися питання соціальних, психологічних та біологічних причин формування залежності.

Невимушений формат зустрічі та доброзичлива атмосфера дозволили налагодити контакт з групою учасників. У процесі діалогу учасники дійшли висновку, що залежність — це хвороба, яку потрібно лікувати. Проведення подібних заходів сприяє подоланню психологічної та емоційної напруженості, а також формуванню

партнерських відносин, і всередині колективу засуджених, і з працівниками установи та з медиками.

У житті кожної людини бувають труднощі та переломні моменти. Дехто справляється з ними досить легко, інші ж розцінюють, як безвихідь. Часто останні намагаються знайти вихід в тому, щоб «забутися», «замаскувати» проблему з допомогою алкоголю чи наркотиків. Та це призводить не лише до погіршення ситуації, а й до формування залежності від психоактивних речовин. У місцях позбавлення волі таких осіб набагато більше, ніж у суспільстві загалом, та вони потребують допомоги, яка окрім медикаментів повинна включати й соціально-реабілітаційну складову.

Прес-служба ЦОЗ

■ УКРАЇНА І МИ

«...Не карай нас, Боже, безпам'ятністю...»

САМЕ ПІД ТАКИМ ГАСЛОМ ЦИМИ ДНЯМИ У МЕЛІТОПОЛЬСЬКІЙ УСТАНОВІ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ № 144 ПРОХОДИВ ЩОРІЧНИЙ ТИЖДЕНЬ УКРАЇНОЗНАВСТВА.

Метою проведення тижня було сприяння вихованню у засуджених патріотизму, вміння берегти українські цінності, формування національного світогляду через пізнання духовних надбань українського народу, не дати погаснути живій мові, що золотом ниткою єднає покоління.

Для засуджених було підготовлено інформаційний бюлетень «Виникнення і розвиток письма» та пам'ятку «Так буде українською». Було також організовано участь усіх співробітників установи та засуджених в

написанні ХХ ювілейного Радіодиктанту національної єдності.

Постійний творчий пошук педагогів у викладанні українознавства знайшов досить вдале відображення на уроках української мови та позакласних заходах. «Червоні кетяги калини горять вогнями усіма. Без калини нема України, без народу України нема. Тарас Шевченко» — саме з таким епіграфом проходили уроки в 11 класі. На уроках вчителька розповідала про важливість української символіки, походження народних пісень, традицій та звичаїв українців.

Під час виховного заходу «Кохання в творах письменників-романтиків ХІХ століття «Ну що б, здавалося слова...» дівчата активно ділилися своїми враженнями від прочитаних творів українських письменників та поетів, слухали пісні на слова Тараса Шевченка, Лесі Українки, Олександра Олеса, Ліни Костенко. Доброзичлива атмосфера заходу, сяючі очі та посмішки дівчат показували їх зацікавленість до української мови, її чарівного звучання.

Пізнавальною стала книжкова виставка «Розквітай, прекрасна Україно, рідна земле, матінко моя», організована бібліотекарем установи.

Як підсумок, можна сказати, що мова — це щось більше, ніж спосіб спілкування. Це найцінніше надбання та історична пам'ять народу, і саме від кожного із нас залежить збереження її музики, фарб, буття, бо в них сила єднання нашого українського народу.

Марина КАРТАШОВА

■ ТУРНІР

Кіберспорт – нове захоплення

У державній установі «Київський слідчий ізолятор» серед неповнолітніх ув'язнених установи було організовано та проведено товариський турнір з кіберспорту. Кіберспорт — це вид спортивної активності, в якій гравці розвивають і тренують як розумові, так і фізичні навички, а також він є фундаментальним елементом сучасної цифрової культури.

Неповнолітні ув'язнені, які тримаються в установі, із зацікавленістю віднеслись до такого заходу, який видався дуже захоплюючим, а по його завершенню серед учасників були виявлені переможці, які отримали свої нагороди.

Наш кор.

■ 28 ЛИСТОПАДА – ДЕНЬ ПАМ'ЯТІ ЖЕРТВ ГОЛОДОМОРУ ТА ПОЛІТИЧНИХ РЕПРЕСІЙ

Калиновим цвітом тужи́ла земля...

ЩОРОКУ У ЧЕТВЕРТУ СУБОТУ ЛИСТОПАДА В УКРАЇНІ ВІДЗНАЧАЄТЬСЯ ДЕНЬ ПАМ'ЯТІ ЖЕРТВ ГОЛОДОМОРІВ. У ЦЕЙ ДЕНЬ В УСІХ МІСТАХ І СЕЛАХ НАШОЇ КРАЇНИ БУДУТЬ ПРИСПУЩЕНІ ДЕРЖАВНІ ПРАПОРИ, ВІДБУДУТЬСЯ МІТИНГИ-РЕКВІЄМИ, СКОРБОТНІ ТА ПОМИНАЛЬНІ ЗАХОДИ.

До меморіалів та пам'ятних знаків співвітчизники покладуть траурні вінки та композиції із житніх та пшеничних колосків. Священнослужителі відслужать панахиду за жертвами Голодомору. А о 16 годині традиційно на вшанування загиблих відбудеться Хвилина мовчання. Будуть скасовані розважальні заходи. Українці візьмуть участь у загальноукраїнській акції "Засвіти свічку" – свічку скорботи, пам'яті, віри й надії! Наші молитви і спогади – це данина пам'яті тим, хто загинув невинною смертю в далекі 30-ті роки минулого століття.

Серед найбільш трагічних сторінок історії українського народу особливе місце займає Голодомор 1932-1933 років. Унаслідок зумисних дій комуністичної влади впродовж декількох років Україна втратила близько 10 мільйонів життів.

З огляду на масштаби, жорстокість і цинізм здійснення Голодомору, історія сучасної Європи не має аналогів таких злочинів. У мирний час і за сприятливих природно-кліматичних умов від голоду помирали мільйони людей. Тотальне винищення мільйонів українських хліборобів штучним голодом стало свідомою терористичною акцією політичної системи сталінізму. Було порушено соціальні основи української нації, її вікові традиції, підірвано духовну культуру і унікальну етнічну самобутність.

Трагедія голодомору 1932-1933 років в Україні впродовж багатьох десятиліть не просто замовчувалася, а й офіційно заперечувалася правлячою верхівкою Союзу РСР. Її причини, характер, механізм організації і масштаби ретельно приховувалися не тільки від міжнародного співтовариства, а й від кількох поколінь наших співвітчизників. Лише із здобуттям Україною незалежності правда повернулася до народу, стає його боєм, ревіємом і, одночасно, символом незнищенності. – *А ті, хто вижив, будуть пам'ятати, Як голодом морили чесний люд. Бо ж пам'ять у народу не забрати... Й не знищити, не змити, наче бруд,*

– так писала у своєму вірші "Голодомор" Надія Красоткіна.

На сьогодні вже зібрано великий матеріал про Голодомор 1932-1933-х років – автентичні документи, спогади, листи, свідчення тих, хто бачив, пережив це лихо.

Ось одна з книг "Кияни – свідки Голодомору". Спогади та свідчення, що увійшли до неї, зібрані членами Товариства "Меморіал" імені В.Стуса, зокрема ініціатором її видання – Київською міською організацією, зусиллями киян: дорослих і дітей, соціальних працівників, школярів та педагогів.

Спогади очевидців як прямі докази геноциду для дослідження пролеми Голодомору 1932-1933 років є винятково корисними. Більшість існуючих архівних документів відбиває точку зору влади, тож не дивно, що суд історії найчастіше виносить рішення на користь сильних цього світу. Усна історія, навпаки, створює умови для значно справедливішого суду. Вона дозволяє більш реалістично та об'єктивно відтворити минуле, піддавати сумніву "офіційну версію", тим самим радикально впливати на соціальні цілі історичної науки в цілому.

Новим і надзвичайно цікавим для читачів є окремий розділ книги "Зарубіжна преса 1933-1934 рр. про Голодомор". Подаються переклади статей про Голодомор надрукованих американською, англійською, канадською і французькою пресою. Переклади здійснені за сприяння Тетяни Бородіної та завуча 15-ї київської школи і членом "Меморіалу" Мирославом Шекетом.

Окремим розділом у книзі подаються архівні документи Світового Комітету "Порятунок України", що був створений та діяв під час Голодомору. Усього в книзі подаються свідчення 84-х мешканців Києва, вік яких становить від 82-х до 100 років. 39 свідчень зібрані і записані учнями 15-ї школи у своїх рідних.

Ось деякі свідчення очевидців.
Дмитро КАЛЕНИК (Київ):
– Мені розповідали старі кияни, що навесні 1933 року на вулицях міста валялися сотні трупів селян, яких звозили в певні місця, а потім потайки ховали. Такі пункти для збору мертвих були на Подолі та на Печерську, зокрема, в школі №75, на протилежності заводу "Арсенал".

Андрій ОПАНАСЕНКО (Київ):

– У Києві я бачив конуючих мешканців навколишніх сіл, якщо можна так назвати тих знедолених істот, що втратили від голоду людську подобу. Вони вже нічого не просили та сиділи або лежали опухлими колодами під стінами будинків на Верхньому і Нижньому Валю на Подолі. Померлих звозили до Бабиного Яру і там ховали. Привозили напівживих, що вже там помирали.

Свого часу я особисто познайомилась з киянином, вихідцем з Полтавщини, **Іваном ЛЕЩЕНКОМ**, якому голод закарбувався в пам'яті навічно. Ось що записала з його розповіді:

– *Ті страшні роки боєм озиваються в моїй душі. Голодували тоді не тільки на Полтавщині, голодувала тоді вся Україна, найбільше вимерло людей у селах. Я був тоді ще підлітком, пам'ятаю, як мати намагалась нас, дітей, врятувати від голоду: варила дикі рослини, картоплиння, подібне до проса насіння осоки, шукала найменшу зернину...*

А у Полтаві, на вулицях міста, валялися сотні трупів селян, яких потім звозили в певні місця, у так звані пункти для збору мертвих. Багато людей падало буквально на очах. Скільки тих знедолених істот, що втратили людську подобу, сиділи або лежали колодами під стінами будинків... Вони вже нічого не просили..., їх обсідали воші, хвороби, а душу – байдужість. Дійшовши до краю, голодні залишали опухлих вмираючих дітей, братів, сестер, батьків і йшли світ за очі у пошуках їжі. Дорогою вмирали. Ніхто їх не рятував. За вказівкою комуністичних правителів їх потрібно було якнайшвидше прибрати з велелюдних місць, щоб не мозолили очей.

Страшно і моторошно... Факт є фактом: щодо української нації вчинено нечуваний злочин. І чи то було в підвалах, де страчували безневинних, чи в таборах примусової праці, чи в селах, де вмирали від голоду, – це було свідоме винищення мільйонів індивідуумів, які й становили націю.

Зоряна НАГІРНЯК

■ ХРИСТІЯНСЬКІ СВЯТА

Покровитель Києва

21 листопада за церковним календарем в Україні відзначають День Архистратига Михаїла, або по-народному Михайла. Крім того, що Михаїло є християнським святым, він і патрон Києва. Михаїл посідає особливе місце серед старших ангелів. Його ще називають архистратигом – головним командиром. Очоловане ним військо ангелів перемогло і скинуло з небес сатану. Святий Михаїл вважається першим охоронцем людей.

Про архангела Михаїла складено безліч переказів. Одна з легенд розповідає, що коли Бог поділив землю на країни, кожен народ одержав свого ангела-хранителя. Спершу ангели розібрали теплі краї, що нагадували їм рай з вічно-зеленими та квітучими садами. Розібрали гори і навіть пустелі. Лиш один архистратиг Михаїл не вибирав собі країни. А потім вказав на землю, що була золотою від осіннього листя, наче його зброя, ріки текли там блакитні, мовби його прапор. Відтоді Михаїл – охоронець Русі-України.

З історичних джерел відомо, що архангел Мисаїл був покровителем київського князя Святополка (християнське ім'я – Михайло), який 1108 року збудував Михайлівський Золотоверхий собор. Очевидно, що вже з того часу Михаїл, опікун воїнів вважався патроном Києва. Про традиційний культ Святого Михаїла серед нашого народу свідчать його зображення на княжих печатках, гербах, церковних і військових корогах, у родовій геральдиці.

Герб із архистратигом Михаїлом залишився емблемою Києва і після входження українських земель до складу Російської імперії. Зображення Михаїла зустрічається на гербах інших міст України: Василькова, Гадяча, Канева, Тарасці, Черкас, Чигирини.

Існують ще перекази і легенди на мисливську та військову тематику, за якими святий Михаїло сприяє на полюванні і як хоробрий лицар допомагає воїнам.

...На Михаїла по селах справляють Храм, «празник». Часто в цей день влаштовувалися ярмарки, де можна було купити господарське начиння, святковий одяг, прикраси, ласощі. І ярмарки такі тривали подовгу.

До свята готувалися заздалегідь: білили хату, а де був звичай – розмальовували її чи прикрашали витинанками, килимами, найкращими рушниками. Різали поросю, готували святкові страви, пекли пироги.

Як і на Великдень або Різдво, на Храм з'їжджався весь рід, запрошували друзів, знайомих. Того дня ішли в гості зі своїм хлібом. Переступивши поріг, вітали господарів. Після запрошення сідали за стіл, пригощалися, співали, справляли забави. Святування тривало від одного дня до тижня. Як уже згадувалося, згідно із правилами християнської церкви, народженому в цей день давали ім'я Михаїло.

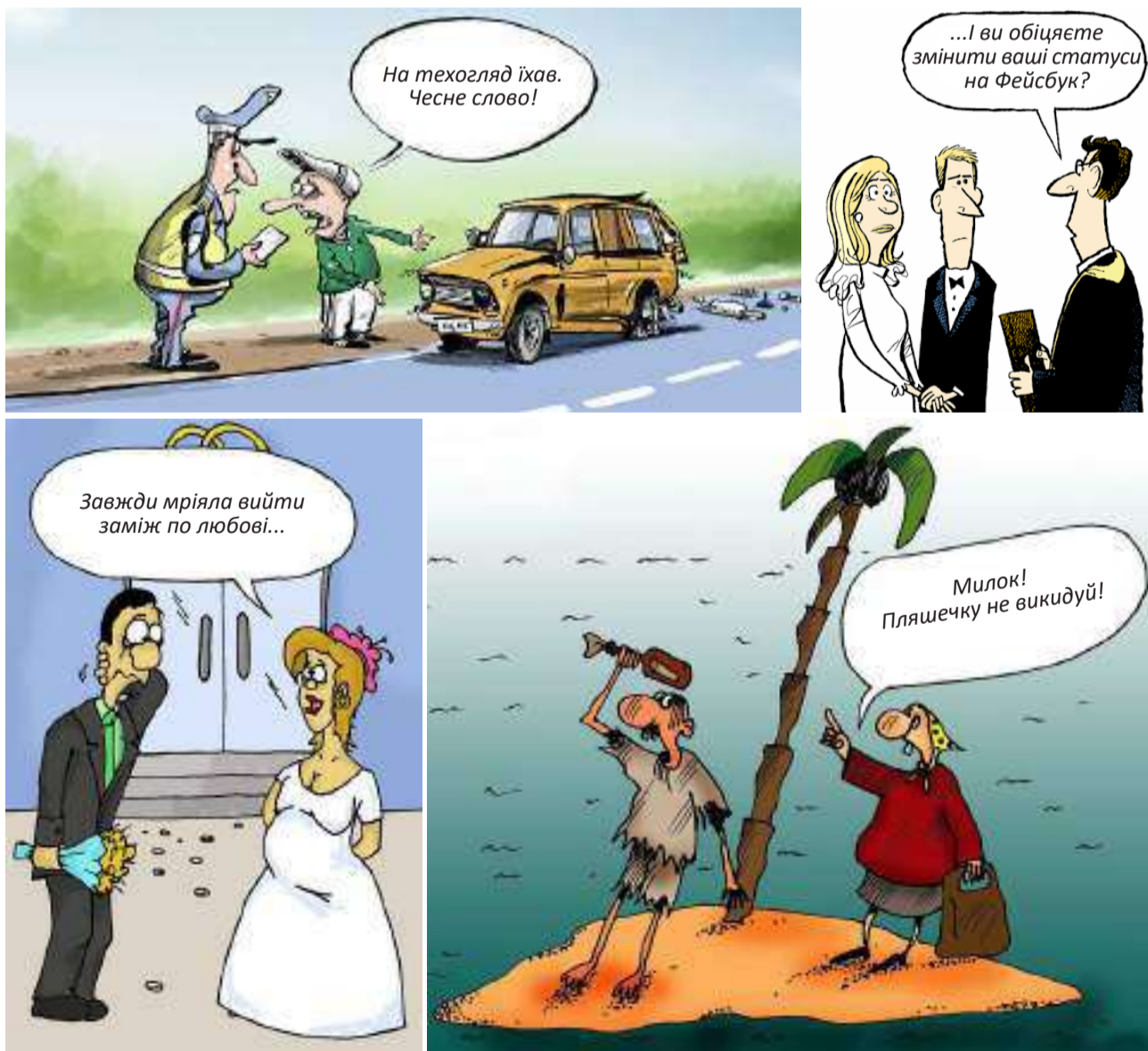
Зоряна НАГІРНЯК

■ ФОТОФАКТ

У Полтавській виправній колонії №64 майстер виробничого навчання Ігор Саєм провів курси підвищення фахової підготовки кухарського складу, зокрема, він відкрив секрети майстерності при готуванні та оформленні салатів, м'яса, гарнірів і супів; протиепідемічні заходи та правила для закладів харчування; правила гарного кухаря. Також було продемонстровано актуальні відеоматеріали. «Кухарський склад їдальні повинен знати і виконувати технологічні, кулінарні та санітарні правила приготування їжі, постійно вдосконалювати свої вміння та навички, адже належна організація харчування є однією з умов, які сприяють збереженню та зміцненню здоров'я осіб, які відбувають покарання в установі», – зазначив заступник начальника установи з інтендантського та господарського забезпечення Євген Фефілов.

■ ВЕСЕЛИМ ОЛІВЦЕМ

■ ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ, ЩО...

НАЙЦІКАВІШІ КОЗАЦЬКІ ПРІЗВИЩА

УБІВЦІ		УБІВАНІ	
Верисора	Обіжсайт	Дригайло	Теліпайло
Вериндуб	Безштанько	Забігайло	Крумало
Затулілтер	Тягнєраднє	Замікайло	Цямало
Нейборц	Задерихвіст	Нагадайло	Валійбаба
Нелийвода	Закривидорога	Поїхало	Длевборц
Недайкаша	Виривхвіст	Пожитило	Добрознай
Задерихвіст	Нездіймнога	Прокпало	Екало
Підкуйма	Жуйборода	Почекайло	Занудько
Крутихвіст	Підкуйма	Пощмайло	
Печиборц	Лутибатько		
Паливода	Неварикаша		
Роздайбда	Нєсвятгипаска		
Скєнєстрібайло	Вухолєп		
Негудихата	Здохленє		
Дурноляп	Гамкало		
Телпайло	Драгдайло		
Сєрєкерєл	Нєтребє		
Стєрчєк	Острєборєдє		
Підвєчєрє	Пєнєбудєласка		
Кєбанєшє	Сєпєло		

■ СКАЖУТЬ ЖЕ ЛЮДИ!

- А ви пам'ятаєте свою найпершу маску?
- Що за дурне запитання? Я в ній ходжу.

Цікаво, а якщо від мене піде коханий чоловік за власним бажанням, він повинен відпрацювати два тижні?

Місіонер біжить по пустелі від лева. молиться:
– Господи! Дай цьому леву серце християнина!
Лєв наздоганєє його, кладє лапу на голову, піднімає очі до неба і каже:
– Господи, благослови на цю їжу.

- Катруся, чому ви почали грати на піаніно?
- У мене зі скрипки пиво падало!

Ну знайшла ж дурепа час коли горілку в пляшці водою підмінити! Налив, замахнув чарочку – ні запаху, ні смаку. Мало не посивів.

Побачив дитячу книжечку «Нові пригоди Колобка». Був заінтригований. Старі пригоди Колобка самі знаєє чим закінчилися.

Завжди, коли стою в черзі, більше радію тепер не тому, як вона зменшується, а тому, як вона ростє позаду мене...

– У цьому сезоні поставив собі завдання стати на сноуборд!
– Я буду носити тобі апельсини в травматологію...

До подружнього обов'язку додався ще й обов'язок лайкати дружину в соцмережах.

- Алло! Це класний керівник п'ятого «Б»?
- Мій син сьогодні не зможе прийти в школу.
- А хто це говорить?
- Це мій батько.

До Нового року мерія підготувала подарунок – 290 нових зон платного паркування!

Дивився сьогодні гороскоп для всіх знаків. Схоже астрологи не знають про коронавірус.

Ми Хєллоуїн не святкуємо. Ми в ньому живємо.

- Моня, ти одружився, ти щасливий?
- А шо робити?

Закон і обов'язок

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №23071-12911ПР
від 27.12.2017 року

Засновник: державна установа
«Генеральна дирекція
Державної кримінально-виконавчої служби України»

Редактор: Людмила КРАВЧЕНКО

Адреса редакції:
04050, м.Київ-50, вул. Юрія Іллєнка, 81

Телефон: 481-05-33
e-mail: zio@kvs.gov.ua